

2. Technologická specifika

Výtvarné pojetí podtrhuje magickou náladu ilustrací, negativní kresba se dobře hodí k „zrcadlovým“ obsahům nevědomí, se kterými příběh pracuje a skutečně pomáhá tak působivě vystihnout vnitřní temnotu a stínovitost, světlo vržené do šera a odlesky podivných reálií. Také tlumí určitou drsnost dějů a zároveň nepopírá popsané skutečnosti.

K vlastní úpravě knihy, vazbě a formátu nemám žádné připomínky, obálka a předsádka jsou velmi hezké. Z ukázek, které mám k dispozici, není jasné, jak moc zamýšlený béžový papír ovlivní barevnost „světla“ v ilustracích, a autorka jistě uváže podle nátisků správný odstín. V tiráži postrádám překladatele.

3. Přínos práce pro daný obor

Nemocí fantazy tematiky je velká eklektičnost v reáliích a estetice a popisnost napodobující filmové a virtuální efekty. Proti obvyklým ilustracím fantazy produkce se mi tyto ilustrace jeví svobodnější (stejně jako literární předloha). Zároveň jsou dostatečně sdělné, aby mohly probudit zájem čtenářů a možná je i přivést k většímu vnitřnímu potěšení z obrázků, než by nabídly ty naturalistické. Tyto ilustrace navracejí tématu výtvarnou zkratku a náznak, což je v dané oblasti skutečně přínosem.

Nevěřím, že by čtenáři byli tak zpustlí, jak nám vnucuje masová komerční produkce a toto by mohl být dobrý a výživný pokrm pro jejich vnímání, ale je tu riziko, že adolescentní čtenáři budou mít dojem, že obrázky jsou určené mladší věkové skupině. To ale není chyba těchto ilustrací a beru je jako příslušnou první vlašťovku.

Přínosem se mě, zástupkyni střední generace, jeví i to, že autorka je schopná připravit knihu pro vydání prakticky sama. Myslím, že je to charakteristická věc právě pro její generaci, a je v tom reálná naděje, že mohou vznikat věci z vůle autora nebo nezávislého společenství a rozšiřovat a mnohdy přímo udržovat kulturní spektrum.

Doufám, že autorka je příjemně sebevědomá a komplexnosti svého zaměření se neleká. Tím by ona sama mohla být přínosem pro ilustrátorskou oblast nejen tím, co vytvoří, ale i tím, jak to uplatní a jaký prostor pro ilustrátorskou profesi obecně tím získá.

4. Silné stránky díla

Autorčinu, znalost celé technologie považuji samu o sobě za významnou a přínosnou pro další vývoj vlastní výtvarné práce. Pochopení věci dokládá i to, že autorka sama zná své slabiny při a předpokládá další své zlepšování zkušenostmi – „vím, co ještě nevím“

Autorka sama uvádí jako silnou stránku své práce přírodní a světelné aspekty ilustrací a má pravdu. Je v tom cítit velká radost z řešení, jak představy zachytit zvolenou technikou. Mezi zobrazenými postavami se mi zdá velmi dobře naznačený např. rohatý šaman a další rohaté bytosti. Svobodné je pojetí Urscumuga. Pěkné je ztvárnění pomalovaných tváří, není snadné namalovat něco pomalovaného, navíc tvář - pohyblivou a nesoucí výraz. Ilustrace s letadlem velmi krásně vyjadřuje popis lesa v textu „...šedo zelené moře, které se vlnilo ve větru,....které dýchá a neklidně se převaluje...“. Autorka přidala znepokojivou žlutou barvu, která napětí a podivnost situace výborně dokreslila a poměrně technickou podobu letadla, evokující designovou kresbu.

Obrazotvornost je silnou stránkou autorky samé.

Jako bystrý postřeh a originální souvislost se mi jeví začlenění Albína Brunovského do oblasti fantazy.

Ráda bych připomenula také českého malíře, třicátníka Karla Jerie a jeho dramatické scény z lesů na téma oživlých hub, houbařů a strážců. Něco v náladě ilustrací, hlavně oživlost lesa, mi ho připomněly.

5. Slabé stránky díla

Autorka sama zmiňuje svoji určitou nejistotu při dokončování přípravy tiskoviny a je sympatické, že to bere jako výzvu ke zdokonalování, které další práce přinese už sama sebou. Také uvádí, že své schopnosti ilustrátorské nepovažuje za definitivní a bude na nich dál pracovat. Zde bych jí doporučovala hlavně nepřestávat kreslit a skicovat a nespoléhat na fotografie, i když si je sama nakomponuje. Kreslením z paměti získá větší svobodu.

U anglosaských ilustrátorů, které autorka zde ve své práci uvádí, bych doporučila povšimnout si velkorysých kompozic s větším podílem „volného“ prostoru (oni zde zjevně vycházejí z klasických krajinářských obrazových kompozic, zatím co česká ilustrátorská tradice pracuje s trochu jinými principy). V tom je také klíč k tomu, jestli je ilustrace přitažlivá spíše pro dospělé nebo pro děti.

Některé kompozice obsahují materiál na tři ilustrace, i když to zahuštění může být záměr podobný domorodým rituálním kresbám, kde jde také především o vyprávění příběhu v hutné symbolické podobě. V textu je mnoho situací, kdy se vlastně nic nestalo, jenom nějaké tušení, tomu odpovídá kresba pro předsádku, ale mohla by to být i některá z ilustrací, pro zachování dějového rytmu.

Les Mytág má několik pokračování, věřím, že autorka neodolá a ilustrace k nim také udělá, zde předpokládám další vývoj představ, kompozic i malířských řešení, na které teď ještě nedošlo. Je možné, že budou dokonalejší, ale tato série má půvab prvního setkání se vším všudy, symbolicky bych je přirovnala k prvním výpravám hlavního hrdiny do lesa Mytág.

6. Hodnocení a navrhovaná známka

Navrhuji známku výbornou. Práce má celistvost, uvědoměle spojuje všechny složky, je soustředěně a poctivě odvedená, naplňuje záměr a výtvarně je dotažená a krásná.

Po jejím důkladném prozkoumání jsem měla barvitě a neobvyklé sny.

Datum: 19. Května 2013

Podpis: ak.mal. Milada Gabrielová

*) Nehodící se škrtněte

Pozn.: Při nedostatku místa přiložte nový list

